

קואליציה

כיום החמישי האחרון. ה-24 בחודש, הופיע היומון הארץ עם כותרת ראשית מרעיושה. הכותרת בראש העמוד הראשון הכריזה על פני שלוש שורות: "עו"ד מיכאל פירון מסרב לפנות את מקומו בתעשייה האווירית לאלוף מרדכי הוד, למרות בקשה משרהביטחון משה דיין".

הידיעה עצמה, ללא ספק, היתה ראוייה לכותרת ראשית. היא נוגעת למאבק חינוכי המתחולל מאחורי הקלעים על אחד ממוקדי הכוח הגדולים במדינה. לכאורה, היא היתה גם בלעדית להארץ, שכן כל שאר היומנים בישראל נמנעו מלעסוק בנושא זה. אבל רק לכאורה. כי את אותה הידיעה שהביא הארץ, פירסם העולם הזה

בנוסף קצת שונה, תשעה ימים בדיוק לפני הארץ, בכתבה מפורטת שהשתרעה על פני שני עמודים וסיפרה את סיפור מאבקו של האלוף (מיל.) מוטי הוד על השגת עמדת שליטה בתעשייה האווירית (העולם הזה 1863 — נשר בלי כנפיים).

עובדה זו לא הובאה, הלילה, כדי להביך את הארץ, שלכתבו זכות ראשונים גם לגבי הידיעות הראשונות על המאבק סביב השליטה בתעשייה האווירית. אבל, עצם העובדה שסיפור הרואה אור במלואו לראשונה על דפי העולם הזה, הופך כעבור יותר משבוע לכותרת ראשית ביומון — מהווה מעין מחמאה עיתונאית.

וזהו רק דוגמה בודדת. בשעתו נהגנו להצביע בקביעות על ידיעות וגילויים שלידתם מעל דפי העולם הזה, שהתגלו גלו והפכו לאחר-מכן נחלת העיתונות כולה. היו אז רבים, אף מקרב ידידים, שהאשימו אותנו עקב כך במעשה הלא כל-כך צנוע של טפיחה עצמית על שכם. אולם לא יצרי התבלטות, התנשאות ויוהרה הם שהביאו אותנו לכך, אלא היחסים האתיים הקיימים בעולם העיתונות הישראלית.

רבות סופר כבר על המצב האבסורדי בישראל, לפיו אין עיתון מצטרף למאבק ציבורי, צודק ככל שיהיה, או למערכה אורחית שהחלה מעל עמודי עיתון אחר, משעשע לחשוב מה היה עולה בגורלה של פרשת ווטרגייט אילו נחשפה בישראל ולא בארצות-הברית. כיוון

שהיא היתה כולה פרי גילוייו של עיתון אחד, הרי ספק אם בישראל היה עיתון אחד מרשה לעצמו אפילו להתייחס אליה. בארצות-הברית העלתה כל העיתונות על נס את אומץ ליבם האזרחי של כתבי הוושנינגטון פוסט, חילקה להם שבחים ולא היססה לספר לקוראיה על הצלחתם של כתבי עיתון אחד, העלול להיות מתחרה.

אלוף (מיל.) מוטי הוד
זכות ראשונים

הצהרת אבהות

כתוצאה ממצב זה אין לנו לפעמים ברירה אלא לתת לפסוק "יהללך זר — ולא פיך" את הפירוש העממי: "יהללך זר, ולא — פיך". אם העולם הזה לא יזכיר, לפחות לקוראיו, כי הוא שגילה להם לראשונה עובדה מסוימת, חשף בפניהם גילוי מסויים, או היפנה את תשומת-ליבם ראשון לבעייה כלשהי — שלוש ממשימותיו העיקריות של עיתון — לא יעשה זאת אף אחד אחר במקומנו.

דוגמה מוחשית לכך ניתן היה לקבל בסוף השבוע האחרון, בעיקבות העלאת פרשת ווטרגייט הישראלית בכנסת. פרשת ווטרגייט הישראלית — הכינוי שניתן לפרשת קרן ספיר, הומצא עליידי העולם הזה והודבק על ידו לפרשה. ניתן כיום לומר שרק עקב כינוי זה התחוללה הסערה הציבורית סביב הקרן, שסוד קיוו מה כבר נחשף בעבר ללא הדיים ציבוריים. היתה זו גם סיעת העולם הזה — כוח חדש שהעלתה את הנושא בכנסת, ודרשה דיון אודותיו. (ראה עמודים 10-11).

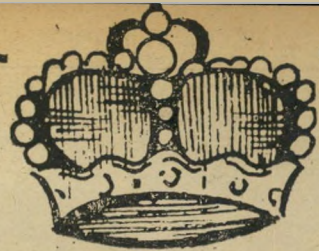
בוויכוח סביב הצעתו של ח"כ אבנרי לדון בפרשה בכנסת, נמנעה סיעת המר"כ החופשי מהצבעה, וח"כ שמואל תמיר נימק את סיבת ההימנעות. והנה, לפי הדיווח בעיתונות הישראלית למחרת היום, או לפחות לפי כותרת הדיווחים על ה"דיון בכנסת, ניתן היה לקבל את הרושם שהמליחמה בקרן ספיר אינה אלא יוזמה של שמואל תמיר.

אפשר להביא אלף ואחת דוגמאות ל"מצב דברים זה, החל באותו גילוי עיתון נאי השבוע, על החקירה שדרשה גולדה

מאיר ב-1970 בשל הדלפות שרים מישיבות הממשלה, שפורסם בהעולם הזה (1742) עוד בינואר 1971 — וכלה בפרשת נתיבי נפט, שנח" שפה תחילה מעל עמודי העולם הזה, וביטאון מיפלגת השילטון, דבר, לא היסס אחר-כך לייחס את הגילוי לעצמו.

משום כך, כשאנחנו מציינים כי ידיעה, פרשה או גילוי כלשהם, נולדו בהעולם הזה, אין בהצהרת אבהות מעין זו משום רדיפת כבוד או בקשת פרס. היא מיועדת רק לתיכונות, מעין הודעה על פירעון שטר שאנו חייבים לקוראינו וליעודו של עיתון זה.

אורי יערי

שני מופעים בכרטיס אחד

האחד - תוכניתה החדשה של להקת "חופשה על הקרח" המרהיבה והמפתיעה אף יותר מתוכניתה

בשנה שעברה

השני - טכס בחירת נסיכת הים התיכון 73. להקת "חופשה על הקרח" תופיע בערב מרגש זה בתוכניתה המלאה - ללא כל קיצוץ וקיצור

ערב זה יהווה את תחילת אירועי בחירת מלכת המים 1973. בחירתה של נסיכת הים התיכון תהיה השלב הראשון בשרשרת אירועים אלה. השלבים הבאים יהיו: טכס בחירת נסיכת הכנרת, טכס בחירת נסיכת ים-סוף, ולבסוף האירוע המרכזי — טכס בחירת מלכת המים 1973

מנחה: דודו דותן הדרכת בנות: לאה פלמשר

מועמדות המעוניינות להשתתף בתחרויות, מתבקשות

להתקשר לקביעת ראיון למספר 260134/5 ת"א,

בין 10-12 לפני הצהריים.

שער "העולם הזה" 1742
פירעון של שטר